

Hallituksen esitys Eduskunnalle kunnallisveroäyrin hinnan määräämistä koskevan lainsäädännön muuttamiseksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kunnallisen veroäyrin hinnan määräämisperusteita ja -järjestystä. Veroäyrin hinta vahvistettaisiin kutakin varainhoitovuotta varten etukäteen, ja sitä sovellettaisiin sekä ennakoperinnässä että lopullisessa verotuksessa. Muutos selkeyttäisi ja yksinkertaistaisi verotusta niin verovelvollisten kannalta kuin silmällä pitäen verotuksen teknistä toimittamistakin, loisi edellytyksiä muun muassa lopullisen palkkaveron käyttöön ottamiselle sekä antaisi vakaampaa pohjaa kuntasuunnitelmien ja talousarvioiden laatimiselle.

Uudistuksen johdosta olisi tarkistettava rahastoja ja lisätalousarviota koskevia säännöksiä.

Verontasausrahasto ja käyttörahasto tulisi olla kaikilla kunnilla. Säännökset, jotka koskevat kunnallisveron ja sen ennakoiden selvittelyä kuntajaon muuttuessa, olisi kumottava. Lisäksi ehdotetaan eri lakeihin tehtäväksi uudistukseen liittyviä lähinnä teknisuonteisia tarkistuksia.

Uudistus on tarkoitettu tulemaan voimaan siten, että se kohdistuisi jo kunnallisverotukseen vuoden 1983 tuloista.

Uudistukseen liittyvät esitykset kirkkolain muuttamisesta ja veroäyrin hintaa koskevien säännösten tarkistamisesta Ahvenanmaan maakunnan osalta annetaan erikseen.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Lainsäädäntö

Kunnallislain 85 §:n 1 momentin (388/81) mukaan veroäyrin hinta lasketaan siten, että varainhoitovuoden kunnallisveron siihen osaan, jota kunta ei saa varainhoitovuodelta suoritettavana, sinä vuotena kertyväksi arviotavana ennakonpidätyksenä ja ennakonkantona, lisätään edellisen varainhoitovuoden kunnallisveron se osa, jota ei ole otettu huomioon sanotun vuoden veroäyrin hintaa laskettaessa, ja summa jaetaan verolautakunnalta saadun ilmoituksen mukaisella varainhoitovuotena määrättyjen tai määrättäväksi arviotujen veroäyrien luvulla. Tästä laskennallisesta arvosta veroäyrin hintaa saadaan 85 §:n 2 momentin mukaan

kunnanhallituksen päätöksellä korottaa enintään 10 prosentilla.

Veroäyrin hinnan määräämiseen liittyvät myös kunnan verontasausrahastoa (81 § 2 mom.) ja lisätalousarviota (84 §) koskevat kunnallislain säännökset. Päätös verontasausrahaston varojen kartuttamisesta veroäyrin hintaa nostamalla tai rahaston varojen käyttämisestä veroäyrin hinnan alentamiseksi on tehtävä ennen veroäyrin hinnan määräämistä. Sama koskee lisätalousarvion hyväksymistä.

Ennakoperintälain 3 §:n (465/77) ja ennakoperintäasetuksen (904/78) mukaan ennakoperinnässä seuraavana vuotena sovellettava veroäyrin hinta (ennakkoveroäyrin hinta), josta päättää kunnanvaltuusto, on ilmoitettava verohallitukselle marraskuun 15 päivään mennessä. Verotuslain 78 §:ssä (374/62) ja 79

§:ssä (1002/77) on säännöksiä lopullisen veroäyrin hinnan vahvistamisen ajankohdasta ja veroäyrin hinnan ilmoittamisesta veroviranomaisille.

Kuntajaosta annetussa laissa (73/77) on säädetty talousarvion laatimisesta (35 §) ja veroäyrin hinnan määrittämisestä kuntajaon muuttuessa (36 § ja 37 §).

1.2. Uudistuksen tarve

Nykyinen veroäyrin hinnan laskentatapa otettiin käyttöön ennakoperinnän voimaan saattamisen myötä vuonna 1947. Järjestelmän muutoksen takia kunnille kertyi ennakkojen ja niiden etumaksujen muodossa verotuloja siihenastista aikaisemmin. Kun ennakot kuitenkin voitiin selvittää lopullisesti vasta seuraavana vuonna toimitettavassa verotuksessa, katsottiin välttämättömäksi veroäyrin hintaa määrittäessä kytkeä toisiinsa ennakkojen kertymisvuosi ja varsinainen verotusvuosi.

Nykyinen kunnallisen veroäyrin laskenta-kaava voidaan kirjoittaa seuraavaan muotoon:

$$h = \frac{v - e + ee}{\ddot{a}}$$

h = veroäyrin hinta

v = varainhoitovuoden kunnallisverona koottava määrä

e = varainhoitovuoden kunnallisveron se osa, joka on arvioitava kertyvän kunnalle ennakonpidätyksenä ja -kantona

ee = edellisen varainhoitovuoden kunnallisveron ennakkona kunnalle kertynyt määrä

ä = veroäyrien yhteismäärä varainhoitovuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa

Tämän mukaan esimerkiksi äyrin hinta vuodelta 1981 toimitettavassa verotuksessa, joka määrätään lopullisena vuonna 1982, saadaan, kun vuoden 1982 kunnallisverona koottavasta määrästä (v) vähennetään vuonna 1982 ennakonpidätyksenä ja -kantona kertyväksi arvioitava määrä (e) ja erotukseen lisätään vuonna 1981 saatu kunnallisveron ennakkona saatu määrä (ee) ja summa jaetaan vuoden 1981 tuloista vuonna 1982 toimitetun säännönmukaisen verotuksen veroäyrien yhteismäärällä (ä). Lopullinen äyrinhinta vuoden 1981 tuloista vahvistetaan vuoden 1982 syksyllä.

Veronkantolailla (611/78) toteutetun veronkanto- ja tilitysjärjestelmän uudistamisen jälkeen kunnille ei kuitenkaan enää suoriteta ennakkojen etumaksuja samalla tavoin kuin ennen vuotta 1979. Vuoden aikana kertyvät verot ja niiden ennakot tilitetään nykyisin eri veronsaajille sitä mukaa kuin niitä kertyy. Valtiovarainministeriö vahvistaa vuosittain ne suhteelliset osuudet, joiden mukaan kertyvät kunnallisverotulot jaetaan kuntien kesken.

Käytetyistä harkintaperusteista johtuu, että kuntien jako-osuudet eivät aina ole todellisuutta vastaavia. Tämän vuoksi ei veroäyrin hintaa laskettaessa kaikissa tapauksissa voi ottaa huomioon kunnalle enakkoon tilitettyjä eria sen mukaan kuin niitä on kertynyt tai arvioidaan kertyvän. Kunnalle tilitettyjen ennakkoiden täsmällinen sisällyttäminen äyrinhintalaskelmaan näyttäisi kaupungeissa ja suuremmissa muissa kunnissa johtavan siihen, että veroäyrin hinnat muodostuvat liian alhaisiksi, kun taas pienemmissä kunnissa tilanne on päinvastainen. Tämä ongelma, jonka oletettiin olevan lähinnä siirtymäaikaan liittyvän, näyttää olevan pysyvä.

Veroäyrin hinnan laskennassa käytettävät käsitteet, niiden keskinäiset yhteydet ja liittyminen kunnan talousarvion toteutumiseen ja taloudenhoitoon eivät ole helposti hallittavissa. Ne eivät anna selkeää yhtenäistä perustaa veroäyrin hinnan määrittämiselle kuntasuunnitelmia ja talousarvioita laadittaessa. Yhtä vuotta pitempää ajanjaksoa koskevassa taloussuunnittelussa ei ole katsottu tarkoituksenmukaiseksi noudattaa monimutkaista veroäyrin hinnan laskentakaavaa, vaan on pidetty käytännöllisempänä laskea veroäyrin hinta jakamalla kunkin suunnitelma-vuoden arvioitu verotuksella koottava määrä vastaavan vuoden arvioidulla äyrimäärällä.

Muun muassa edellä todetuista syistä on käytännössä tultu sellaiseen tilanteeseen, että veroäyrin hinnan vahvistaminen ei enää ole pelkästään täsmälliseen laskentamenettelyyn perustuva matemaattinen toimenpide, vaan enenevässä määrin myös kunnallispoliittinen ratkaisu, johon otetaan kantaa jo talousarvion valmistelun yhteydessä ja harkittaessa enakkoveroäyrin hintaa. Lopullista veroäyrin hintaa määrittäessä pyritään siihen, että hinta voitaisiin vahvistaa sovelletun enakkoveroäyrin hinnan mukaiseksi. Näin onkin 1970-luvulla, erityisesti sen loppupuolella, enakkoveroäyrin hinnasta enää verraten harvoin olennaisesti poikettu lopullista veroäyrin hintaa vahvistettaessa.

Alla on esitetty lopullisen veroäyrin hinnan poikkeamat ennakkoveroäyrin hinnasta vuosilta 1975—1979:

Vuosi	Kuntien lukumäärä	
	Nousi	Laski
1979	16	15
1978	29	36
1977	27	34
1976	17	43
1975	11	44

Kuntia oli vuonna 1975 477 ja vuonna 1979 464.

Kirkollisverotuksen osalta kuva on suunnilleen samanlainen. Keskimäärin lopullinen äyrin hinta on poikennut ennakkoveroäyrin hinnasta 9—11 prosentissa seurakunnista. Poikkeamat käyvät ilmi seuraavasta asetelmasta:

Vuosi	Seurakuntien lukumäärä	
	Nousi	Laski
1979	16	34
1978	10	33
1977	15	40
1976	15	42
1975	20	40

Seurakuntia oli vuonna 1975 478 ja vuonna 1979 473.

Veroäyrin kaksihintajärjestelmä aiheuttaa lisätyötä ja kustannuksia viranomaisille. Se edellyttää kaksinkertaisia veroäyrin hintaa koskevia ilmoituksia ja näiden käsittelyä sekä ennakkon ja lopullisen äyrinhinnan poiketessa toisistaan lisätyötä automaattisen tietojenkäsittelyn sovelletuksissa niin varsinaista verotusta toimitettaessa kuin tarkistettaessa veronkantolain mukaisia jako-osuuksia.

Kun verotuksen uudistamista koskevassa keskustelussa on ollut esillä siirtyminen lopullisena toimitettavaan palkkaveroon, on todettu sen eräänä edellytyksenä olevan luopumisen veroäyrin kaksihintajärjestelmästä. Tämä loisi myös muita uusia mahdollisuuksia verotuksen kehittämislle.

Veroäyrin yksihintajärjestelmä antaisi mahdollisuuden joustaa nykyisestä tiukasta verotuksen valmistumisajasta. Se lisäisi myös verotuksen virheettömyyttä ja täten ilmeisesti vähentäisi muutoksenhaun tarvetta.

Jos käytetään vain yhtä veroäyrin hintaa, lisääntyisivät mahdollisuudet antaa informaatiota verovelvollisille. Nykyisin tällaisen tiedon kysyntä ja mahdollisuudet sen antamiseen ovat vähäiset. Jos ennakkoveroäyrin käytöstä luovu-

taan ja käytetään vain yhtä veroäyrin hintaa, voidaan verotuksen lopullinen tulos laskea sitä mukaa kuin verotus valmistuu.

Ennakkoveroäyrin käytöstä luopuminen parantaa myös mahdollisuuksia saada ennakoitua paremmin vastaamaan lopullisen veron määrää. Veronkannossa ei jouduttaisi enää samassa määrin kuin aikaisemmin palautuksiin eikä lisäperimisiin. Verovelvolliset voisivat varmemmin arvioida verot, jotka he joutuvat suorittamaan. Jos harkintaverotuksesta siirrytään perusliiketulon perusteella tapahtuvaan verotukseen, yhden äyrinhinnan käyttäminen parantaisi tämän verotusmuodon ennustettavuutta.

Verohallinnossa edellä tarkoitetut muutokset voidaan täydellisinä toteuttaa vain sillä edellytyksellä, että myös kirkollisverotuksessa luovutaan ennakkoveroäyrin hinnan käytöstä. Samoin olisi edellytettävä, että veroäyrin hinnan määrittämisestä koskevat säännökset Ahvenanmaan maakunnan osalta tulevat olemaan samat kuin muualla maassa.

2. Ehdotetut muutokset

Esityksen mukaan kunnallisen veroäyrin hinnan määrittämisessä siirryttäisiin järjestelmään, jonka mukaan varainhoitovuoden veroäyrin hinta vahvistettaisiin vuosittain etukäteen. Tätä veroäyrin hintaa sovellettaisiin sekä ennakkoperinnässä että vastaavan vuoden lopullisessa verotuksessa. Ennakkoveroäyrin hinnan käytämisestä luovuttaisiin.

Veroäyrin hinta määrättäisiin ottamalla perusteeksi varainhoitovuoden talousarvion mukaan verotuksella koottava määrä jaettuna samalta vuodelta kertyviksi arvioitavien veroäyrien luvulla. Tämä vastaisi sitä, miten ennakkoveroäyrin hinnasta käytännössä nykyisin päätetään.

Veroäyrin hinnan määrittäminen liittyisi kunnan vuotuisen talousarvion valmisteluun ja seuraisi mahdollisimman pitkälle sitä. Veroäyrin hinta tulisi kuitenkin voida vahvistaa ja olisikin yleensä vahvistettava jo ennen talousarvion hyväksymistä. Veroäyrin hinnasta veroviranomaiset tarvitsevat tiedot jo marraskuun puoliväliin mennessä, jotta muun muassa verotaulukot ja verokirjoihin tehtävät ennakonpidätystunnukset saataisiin hyvissä ajoin valmiiksi. Tämän vuoksi ehdotetaan säädettäväksi, että veroäyrin hinta tulisi vahvistaa varain-

hoitovuotta edeltävän vuoden marraskuun 16 päivään mennessä.

Ehdotettu järjestely ei aiheuttane ongelmia eikä ristiriitaa talousarviokäsittelyn ja veroäyrin hinnan määräämisen keskinäisissä yhteyksissä. Talousarvion sisältö, sen tasapainotus sekä muut olennaiset tekijät ovat nykyisin selvillä ja kunnanvaltuustonkin tiedossa jo lokakuussa tai marraskuun alussa sillä tarkkuudella, että veroäyrin hinta voidaan määrätä. Käytännössä saataisi olla tekniset edellytykset myös sille, että talousarvion hyväksyminen tapahtuisi marraskuun puoliväliin mennessä. Tästä ei kuitenkaan ole katsottu tässä vaiheessa voitavan ehdottaa säädettäväksi.

Kun enää ei olisi nykyiseen tapaan mahdollista koota verovelvollisilta lisää verovaroja korottamalla lopullista veroäyrin hintaa ennakkoveroäyrin hinnasta taikka palauttaa verovaroja alentamalla veroäyrin hintaa ennakkoveroäyrin hinnasta, ehdotetaan veroäyrin hinnan tasaamiseksi ja vakaana pitämiseksi, että verontasausrahasto säädettäisiin kunnissa pakolliseksi.

Jo nykyisin enimmillä kunnilla on verontasausrahasto. Kuntien keskusjärjestöt ovat antaneet sen sääntöjä ja käyttöä koskevat suositukset. Tällä hetkellä rahastojen pääomat ovat yhteensä noin 700 miljoonaa markkaa. Tämän summan puitteissa olisi jo mahdollista keskimäärin tasata lähes 1 pennin suuruisia veroäyrin hinnan vaihteluita. Verontasausrahaston säätäminen pakolliseksi ei aiheuttane ongelmia sellaisissa kunnissa, joissa rahasto ei ole tai joissa sen pääoma on pieni. Rahaston olemassaoloa on pidettävä edellytyksenä veroäyrin hinnan laskentatavan muutoksen toteuttamiselle.

Kunnan maksuvalmiuden turvaamiseksi ehdotetaan säädettäväksi, että kunnilla tulisi olla myös käyttörahasto. Tällainen rahasto on nykyisin jo enimmillä kunnilla.

Kunnan lisätalousarviota koskevia säännöksiä esitetään tarkistettavaksi ottaen huomioon, että veroäyrin lopullista hintaa ei enää erikseen määrättäisi varainhoitovuotena. Jotta lähtökohdat seuraavan varainhoitovuoden veroäyrin hinnan vahvistamiselle olisivat mahdollisimman selkeät, lisätalousarvio olisi hyväksyttävä ennen tuon varainhoitovuoden veroäyrin hinnan määräämistä eli viimeistään marraskuun puoliväliin mennessä.

Siitä, onko lisätalousarviossa osoitettava varat sen mukaisten menojen kattamiseen, on vallinnut erilaisia käsityksiä. Jollei näin ole

menetely, varainhoitovuoden kunnallisverosta koottava määrä on muodostunut vastavasti suuremmaksi. Ehdotetussa uudessa järjestelmässä on lähdeittävä siitä, että lisätalousarvion menot katetaan. Tämä olisi laissa nimenomaan todettava.

Lakia kuntajaosta samoin kuin ennakkoperintälakia, lakia rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta (627/78) sekä verotuslakia olisi tarkistettava kumoamalla niistä säännökset, joita ei kunnallislain muuttamisen jälkeen enää tarvita. Verotuslakiin ehdotetaan lisäksi otettavaksi säännös ajankohdasta, johon mennessä verolautakunnan tulee kunnanhallitukselle ilmoittaa verotuksessa määrättyistä veroäyristä.

3. Asian valmistelu

Veroäyrin hinnan laskentatavan muuttamisen tarvetta ja mahdollisuuksia selviteltiin verraten perusteellisesti jo valmisteltaessa vuonna 1976 annettua uutta kunnallislakia. Vaihtoehtoisena veroäyrin hinnan laskemistapana oli esillä lähinnä ennen ennakkoperintälain voimaan tuloa käytössä ollut menetely, jota edelleen noudatetaan mm. kirkollisen veroäyrin hintaa määrättäessä. Siinä äyrin hinta saadaan jakamalla varainhoitovuoden talousarvion mukaan verotuksella koottava määrä samana vuonna edellisen vuoden tuloista toimitetussa verotuksessa määrättyjen veroäyrien luvulla. Tällaiseen järjestelmään ei kuitenkaan katsottu voitavan ehdottaa palattavaksi. Pääsääntöönä synnytti, että laskentatavan muuttaminen olisi merkinnyt siirtymävaiheessa lukuisten kuntien veroäyrin laskennallisen hinnan nousemista jopa 2—3 pennillä. Nousupaine aiheutui ensi sijassa siitä rahanarvon erosta, joka on jaettava olevan verotuksella koottavan määrän ja jakajana olevan veroäyrimäärän välillä.

Veroäyrin hinnan laskentatavan muuttaminen oli otettava uudelleen esille veronkanto- ja tilitysjärjestelmän uudistamisen johdosta. Asiasta valmistui kunnallistalouden neuvottelukunnan toimesta laadittu selvitys tammikuussa 1979. Selvityksessä käsiteltiin nykyisen laskentatavan vaihtoehtoina sekä edellä kuvattua ennen ennakkoperintälain voimaantuloa ollutta laskentamenettelyä että tässä esityksessä ehdotettua veroäyrin hinnan määräämistä.

Valmistelun yhteydessä kuultiin asiantunti-

joita, muun muassa eräitä kuntien johtavia viranhaltijoita, sekä kuntien keskusjärjestöjen välityksellä niiden kaupunki- ja kuntatarkastajia ja revisoreita samoin kuin eräitä kunnallisvirkamiesten yhdistyksiä. Näistä enimmäkseen kannattivat periaatteessa sellaista veroäyriin hinnan määräämistä kuin nyt ehdotetaan.

Selvityksen pohjalta ei kuitenkaan ryhdytty toimenpiteisiin, koska kunnallistalouden neuvottelukunta katsoi, että ennen asian lopullista ratkaisemista tulisi saada kokemuksia uuden veronkanto- ja tilitysjärjestelmän toiminnasta. Selvityksen perusteella rajoituttiin ehdottamaan aluksi kunnallislain 85 §:ään vain sellaista sanonnallista tarkistusta, jossa muuttunut veronkanto- ja tilitysjärjestelmä tulee otetuksi huomioon. Tarkistus sisältyy 1 päivänä elokuuta 1981 voimaan tulleeseen lakiin kunnallislain muuttamisesta.

Asia otettiin kunnallistalouden neuvottelukunnassa uudelleen esille vuoden 1980 lopussa. Tämä hallituksen esitys perustuu neuvottelukunnan vuonna 1981 tekemään ehdotukseen eräin tarkistuksin. Esitystä valmisteltaessa on kuultu myös verohallituksen ja kirkkohallituksen edustajia.

Esitysluonnoksesta on hankittu lausunnot valtiovarainministeriöltä, opetusministeriöltä, Suomen Kaupunkiliitolta, Suomen Kunnallisiitolta ja Finlands svenska kommunförbundet. Kaikki lausunnonantajat ovat pitäneet siirtymistä veroäyriin yksihintajärjestelmään tarkoituksenmukaisena. Esitysluonnoksen sisällöstä on kuitenkin esitetty joiltakin osin erisuuntaisiakin näkemyksiä. Tämän johdosta on vielä käyty neuvotteluja, ja esitetyt näkökohdat on pyritty lakiehdotusta laadittaessa mahdollisuuksien mukaan ottamaan huomioon.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Ehdotuksella ei ole olennaisia valtion- eikä kunnallistaloudellisia vaikutuksia. Säästöjä, joiden suuruutta ei täsmällisesti ole voitu arvioida, syntyy verotuskustannuksissa muun muassa kaksihintajärjestelmästä luopumisen aiheuttaman yksinkertaistumisen vuoksi. Veroäyriin hinnan laskentatavan muutoksen ei arvioida lisäävän painetta veroäyriin hinnan korottamiseen.

Verovelvollisen kannalta järjestelmän muutoksesta on seurauksena, että jos veroäyriin hinta on vahvistettu suuremmaksi kuin olisi ollut tarpeen, ennakkoperinnässä ”liikaa” pidätettyä tai kannettua määrää ei palautettaisi verovelvolliselle ja että hän päinvastaisessa tapauksessa välttyisi maksamasta vastaavasti lisää lopullisessa veronkannossa. Niin kuin edellä kohdassa 1.2 on todettu, uudistus selkeyttäisi myös verovelvollisen kannalta verotusta ja parantaisi informaation saantia siitä.

5. Riippuvuus muista esityksistä

Edellä esitetyistä syistä tähän esitykseen sisältyvät ehdotukset ennakkoperintälain ja verotuslain sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta on laadittu lähtien siitä, että myös kirkkolain säännökset kirkollisen veroäyriin hinnan määräämisestä muutetaan nyt ehdotettuja kunnallislain säännöksiä vastaaviksi. Esitys kirkkolain muuttamisesta annetaan erikseen. Myös Ahvenanmaan maakunnassa on edellytetty saatettavan voimaan vastaava järjestelmä.

YKSITYSKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Kunnallislaki

81 §. Yleisperusteluissa esitetyistä syistä kunnille olisi 2 momentissa asetettava velvollisuus verontasausrahaston perustamiseen ja ylläpitämiseen. Suositukset ja ohjeet rahaston suuruudesta, sen varojen kartuttamisesta ja käytöstä antaisivat edelleen kuntien keskusjärjestöt.

Pykälään ehdotetaan samalla lisättäväksi uutena 3 momenttina säännös kunnan maksuvalmiuden turvaamista palvelevasta käyttörahastosta. Jo miltei kaikissa kunnissa on käyttörahasto, ja se ehdotetaan tässä yhteydessä säädettäväksi pakolliseksi niin kuin verontasausrahastokin.

84 §. Kun lisätalousarviolla ei enää olisi sellaista yhteyttä veroäyriin hintaan ja verotuksen toimittamiseen kuin nykyisin, aikarajat ehdotetaan tältä osin poistettaviksi. On kui-

tenkin lähdetty siitä, että lisätalousarvio on hyväksyttävä ennen kuin päätetään seuraavan varainhoitovuoden veroäyrin hinnasta. Kun talousarviota koskevat säännökset olisivat soveltuvin osin vastaavasti voimassa lisätalousarviosta, merkitsisi tämä muun ohessa sitä, että lisätalousarviossa olisi sen mukaiset menot katettava. Yleisperusteluihin viitaten tämä olisi kuitenkin laissa nimenomaan todettava.

85 §. Yleisperusteluihin viitaten ehdotetaan, että veroäyrin hinta olisi määrättävä kutakin varainhoitovuotta varten etukäteen viimeistään edellisen vuoden marraskuun 16 päivänä ja että sen määrääminen tapahtuisi ottamalla perusteeksi varainhoitovuoden kunnallisverotuksella koottavaksi arvioitu määrä jaettuna sanotulta vuodelta määrättäviksi arvioidulla veroäyrin luvulla.

86 § 1 mom. Lakiteknisistä syistä ehdotetaan momentissa viitattavaksi 81 §:ssä mainittuihin verontasaus- ja käyttörahastoihin.

Voimaantulosäännös. Laki ehdotetaan saatettavaksi voimaan vuoden 1983 alusta. Veroäyrin hinta vuodelle 1983 tulisi kuitenkin voida vahvistaa uusien säännösten mukaan. Voimaantulosäännöksiin ehdotetaan otettavaksi säännös siitä, että vuoden 1982 tuloista vuonna 1983 toimitettavassa verotuksessa veroäyrin hinta vielä määräytyy aikaisempien säännösten mukaisesti.

1.2. Laki kuntajaosta

36 §. Kuntajaon muutoksen yhteydessä tapahtuvaa kunnallisveron ennakkojen selvitystä koskeva pykälä ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

37 §. Kun veroäyrin hinta varainhoitovuotta varten vahvistettaisiin jo etukäteen ja tällöin niin kuin talousarviota hyväksyttäessäkin olisi otettava huomioon seuraavasta vuodenvaihteesta tapahtuva kuntajaon muuttaminen, ei yleisestä poikkeava menettely enää ole tarpeen.

1.3. Ennakkoperintälaki

3 §. Kun ennakkoveroäyrin hintaa ei enää vahvistettaisi, ehdotetaan pykälän sanamuoto muutettavaksi siten, että kunnan ja seurakunnan on ilmoitettava vahvistamansa veroäyrin hinta verohallitukselle. Ennakkoperintälaisissa ei enää tarvittaisi säännöstä veroäyrin hinnan vahvista-

misen tarkkuudesta. Kuten nykyäänkin, sovellettaisiin ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle maksettavan kirkollisveron ennakkoperinnässä verotuspaikan evankelis-luterilaisen seurakunnan veroäyrin hintaa, koska vielä tässä vaiheessa ei ole tiedossa, minkä ortodoksisen seurakunnan kirkollisveroäyrin hintaa verovelvollisen ennakkonpidätyksessä olisi sovellettava.

12 § 2 mom. Ennakkoperintälain säännöksellä, jonka mukaan ennakkoveroäyrin hinta on vahvistettava neljännespennin tarkkuudella, on ollut tarkoitus rajoittaa laadittavien pidätystaulukoiden lukumäärää. Vastaavansisältöinen säännös veroäyrin hinnan vahvistamisen tarkkuudesta ehdotetaan otettavaksi kunnallislakiin. Seurakunnat saattavat vahvistaa veroäyrin hinnan muuksikin kuin neljännespenniin päättyväksi luvuksi. Pidätystaulukoiden lukumäärän rajoittamiseksi ehdotetaan lainkohtaan otettavaksi säännös, jonka mukaan ennakkonpidätyksen äyritunnus on vahvistettava 0,25:llä jaolliseksi luvuksi. Lainkohdasta ehdotetaan jätettäväksi pois viittaus 3 §:n mukaan määrättävään veroon.

16 § 1 mom. Lainkohdasta ehdotetaan poistettavaksi viittaus 3 §:n mukaan määrättävään veroon.

37 § 1 mom. Ennakkokannossa ehdotetaan siirryttäväksi verovuoden veroäyrin hinnan mukaan kannettavaan ennakkoon, joten viittaus 3 §:ään ehdotetaan poistettavaksi. Momentin ymmärrettävyyden parantamiseksi momentti ehdotetaan samalla jaettavaksi kohtiin ja alakohtiin, momentin nykyiseen sanomuotoon kuitenkin olennaisesti puuttumatta.

1.4. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta

19 §. Pykälästä ehdotetaan tarpeettomana jätettäväksi pois toinen virke, jossa on säännös ennakkoveroäyrin hinnan käyttämisestä veron määrää laskettaessa.

1.5. Verotuslaki

78 §. Veroäyrin hinnan laskennallista määräämistä varten ei enää tarvittaisi tietoa viimeksi toimitetussa verotuksessa määräytyistä veroäyryistä. Tällainen taustatieto on kuitenkin tarpeen muun muassa lisätalousarvion laadinnassa ja seuraavan vuoden taloudellisten lähtökohtien selvittämisessä. Sen varmistamiseksi,

että tiedot veroäyrimäärästä saadaan kunnalle riittävän ajoissa, ehdotetaan pykälään lisättäväksi säännös siitä, että ilmoitus määrättyistä veroäyristä tai arvio niistä on annettava kunnanhallitukselle ja kirkollisille viranomaisille syyskuun 16 päivään mennessä. Pykälän nykyiset 2 ja 3 momentin säännökset veroäyrin hinnan vahvistamisesta ja ilmoittamisvelvollisuudesta voidaan tarpeettomina jättää pois laista. Pykälän 4 momentin säännös ehdotetaan siirrettäväksi 79 §:n 2 momenttiin.

79 § 2 mom. Lainkohdasta ehdotetaan poistettavaksi viittaus 78 §:n mukaiseen veroäyrin hinnan vahvistamiseen. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi nyt 78 §:n 4 momentissa oleva säännös siitä, miten kunnallisvero määrätään

niissä tapauksissa, joissa kunnallisvero on maksettava Helsingin kaupungille.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan saatettaviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983. Veroäyrin hinta vuodelle 1983 vahvistettaisiin kuitenkin jo uusien säännösten mukaisesti. Nykyisin voimassa olevia veroäyrin hinnan laskemisperusteita sovellettaisiin lainmuutoksesta huolimatta vielä määrättäessä lopullinen veroäyrin hinta vuoden 1982 tuloista vuonna 1983 toimitettavassa verotuksessa.

1.

Laki

kunnallislain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 10 päivänä joulukuuta 1976 annetun kunnallislain (953/76) 81 §:n otsikko ja 2 momentti, 84 ja 85 § sekä 86 §:n 1 momentti, näistä 85 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 5 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (388/81), sekä lisätään 81 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

81 §

Kunnallisvero sekä verontasaus- ja käyttörahasto

Kunnalla on oltava veroäyrin hinnan vaihteluiden tasoittamista varten verontasausrahasto. Rahaston säännön mukaisesti kunnanvaltuusto voi päättää varainhoitovuoden kunnallisveron korottamisesta rahaston kartuttamiseksi taikka rahaston varojen käyttämisestä veroäyrin hinnan vakaana pitämiseksi.

Kunnalla tulee olla kunnan maksuvalmiuden turvaamiseksi käyttörahasto, jonka pääoma on riittävä.

84 §

Lisätalousarvio

Kunnanvaltuuston on varainhoitovuoden aikana, ennen seuraavan varainhoitovuoden vero-

äyrin hinnan vahvistamista, tarpeen mukaan hyväksyttävä lisätalousarvio, johon tällöin myös sisällytetään talousarvioon siihen mennessä päätetyt muutokset. Lisätalousarviossa on osoitettava varat sen mukaisten menojen suorittamiseen, ja lisätalousarviosta on muutoinkin soveltuvin osin voimassa, mitä talousarviosta on säädetty.

85 §

Veroäyrin hinta

Kunnanvaltuusto vahvistaa varainhoitovuoden veroäyrin hinnan viimeistään edellisen vuoden marraskuun 16 päivänä.

Veroäyrin hinnan määräämisen perusteeksi otetaan varainhoitovuoden kunnallisverona koottavaksi arvioitu määrä jaettuna varainhoitovuoden tuloista määrättäviksi arvioitujen veroäyrien luvulla. Veroäyrin hinta vahvistetaan korotettuna täysiin penneihin taikka puoleen tai neljännespenniin päättyväksi luvuksi.

86 §

Rahastot

Kunnanvaltuuston päätöksellä kunnalle voidaan 81 §:n 2 ja 3 momentissa mainittujen rahastojen lisäksi perustaa myös muita rahastoja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

Tämän lain 85 §:n säännöksiä sovelletaan kuitenkin jo vahvistettaessa veroäyrin hintaa varainhoitovuodelle 1983.

Vuoden 1982 tuloista vuonna 1983 toimitettavassa verotuksessa sovelletaan ennen tämän lain voimaan tuloa voimassaolleita veroäyrin hinnan määrittämisestä koskevia säännöksiä.

2.

Laki

kuntajaosta annetun lain 36 ja 37 §:n kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan kuntajaosta 21 päivänä tammi-kuuta 1977 annetun lain (73/77) 36 ja 37 §.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

3.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 3 §, 12 §:n 2 momentti, 16 §:n 1 momentti ja 37 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 3 § 17 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (465/77), 12 §:n 2 momentti 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetussa laissa (610/79) ja 16 §:n 1 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (482/81), näin kuuluviksi:

3 §

Kunnan sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnan on vuosittain seuraavaa vuotta varten ilmoitettava verohallitukselle kunnallisverotuksessa ja kirkollisverotuksessa sovellettavan veroäyrin hinta.

Ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle maksettavan kirkollisveron ennakkoperinnässä sovelletaan verotuspaikan evankelis-luterilaisen seurakunnan veroäyrin hintaa.

12 §

Ennakkonpidätystunnukset, niitä vastaavat laskentaperusteet ja 1 momentissa tarkoitetut vähennykset on vahvistettava sellaisiksi, että pidätettävät määrät mahdollisimman tarkoin vastaavat palkansaajan verovuoden koko palkasta

suoritettavan valtionveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää. Ennakkonpidätystunnuksen äyritunnus on vahvistettava sellaiseksi, että se on jaollinen luvulla 0,25.

16 §

Jos on ilmeistä, ettei verovelvollisen tulosta toimitettava ennakkonpidätys vastaa hänelle verovuodelta määrättävän valtionveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi sen veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen kotikunta kuuluu, verovelvollisen pyynnöstä tai muutoin vahvistaa taikka määrätä uudelleen, sen mukaan kuin verohallitus määrää, verovel-

vollisen ennakonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset.

37 §

Ennakonkannossa verovelvollisen on suoritettava määrä, joka vastaa:

1) sitä valtionveroa, joka verovelvollisen olisi voimassa olevan verokannan mukaan suoritettava hänelle viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistetusta tulosta ja omaisuudesta; sekä

2) sitä kunnallis- ja kirkollisveroa sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua, jotka hänen olisi verovuoden veroäyrin hintaa ja veroäyriltä menevää kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua soveltaen suoritettava:

a) niiden kiinteistö-, liike- tai ammattitulojen taikka 36 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksua määrättäessä huomioon otettavien tulojen perusteella, jotka hänellä on viimeksi toimitetussa verotuksessa arvioitu kunnassa olleen; ja

b) sellaisten henkilökohtaisten tulojen perusteella, joita hänellä on viimeksi toimitetussa verotuksessa katsottava olleen ja joista ei ole toimitettava ennakonpidätystä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

4.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 19 § näin kuuluvaksi:

19 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitettua kunnallisveroa määrättäessä käytetään siinä kunnassa, jolle vero tulee, tai jos vero on suoritettava valtiolle, Helsingissä sovellettavaa veroäyrin hintaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

5.

Laki

verotuslain 78 ja 79 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 78 § ja 79 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 78 § 13 päivänä heinäkuuta 1962 annetussa laissa (374/62) ja 79 §:n 2 momentti 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (1002/77), näin kuuluviksi:

78 §

Niin pian kuin verotuksessa määrättyjen veroäyrien yhteismäärä kunnan kohdalla on selvillä, verolautakunnan on ilmoitettava se kunnanhallitukselle. Samoin verolautakunnan on ilmoitettava kirkollisveroäyrien yhteismäärä kir-

kollisille viranomaisille. Jos näiden määrien selville saamista ei voida verotuksen päättymistä liiaksi viivyttämättä odottaa, verolautakunnan on arvioitava määrättävien veroäyrien yhteismäärät ja ilmoitettava ne kunnanhallituk-

selle ja kirkollisille viranomaisille viimeistään syyskuun 16 päivänä. Näin voi verolautakunta menetellä myös silloin, kun selvitys puuttuu vain sellaisesta veroäyrien määrästä, joka ei voi sanottavasti vaikuttaa yhteismäärään.

79 §

Verotoimiston on määrättävä kunkin verovelvollisen maksettava kunnallisvero ja kirkol-

lisvero kertomalla veroäyrien hinta vahvistetulla veroäyrien lukumäärällä sekä maksuunpantava kunnallis- ja kirkollisvero. Edellä 62 §:ssä mainituissa tapauksissa määrätään kunnallisvero Helsingin kaupungin veroäyrien hinnan mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1982

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Mikko Jokela

1.

Laki**kunnallislain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä joulukuuta 1976 annetun kunnallislain (953/76) 81 §:n otsikko ja 2 momentti, 84 ja 85 § sekä 86 §:n 1 momentti,
 näistä 85 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 5 päivänä kesäkuuta 1981 annetulla lailla (388/81), sekä
lisätään 81 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus**Kunnallisvero ja verontasausrahasto.*

81 §

Kunnallisvero sekä verontasaus- ja käyttörahas- to

Se määrä, joka talousarvion mukaan muiden tulojen lisäksi tarvitaan menojen suorittamiseen, kootaan varainhoitovuoden kunnallisverona.

Milloin kunnassa on verontasausrahasto, kunnanvaltuusto voi talousarvion käsittelyn yhteydessä tai sen jälkeen, ennen kuin veroäyrin hinta on määrätty, rahaston sääntöjen mukaisesti päättää varainhoitovuoden kunnallisveron korottamisesta rahaston kartuttamiseksi tai veron alentamisesta rahaston varoja käyttämällä.

Kunnalla on oltava veroäyrin hinnan vaihteluiden tasoittamista varten verontasausrahasto. Rahaston säännön mukaisesti kunnanvaltuusto voi päättää varainhoitovuoden kunnallisveron korottamisesta rahaston kartuttamiseksi taikka rahaston varojen käyttämisestä veroäyrin hinnan vakaana pitämiseksi.

Kunnalla tulee olla kunnan maksuvalmiuden turvaamiseksi käyttörahas- to, jonka pääoma on riittävä.

Kunnallisverosta on säädetty erikseen.

84 §.

Lisätalousarvio

Kunnanvaltuuston on kalenterivuoden aikana tarpeen mukaan hyväksyttävä lisätalousarvio, johon tällöin myös sisällytetään siihen mennessä päätetyt muutokset talousarvioon. Lisätalousarvio on hyväksyttävä ennen veroäyrin hinnan vahvistamista ja viimeistään 15 päivänä syyskuuta tai sen jälkeen kuukauden kuluessa siitä, kun verolautakunnalta on saatu ilmoitus verotuksessa määrättyjen tai määrättäväksi arvioitujen veroäyrien yhteismäärästä. Muutoin

84 §

Lisätalousarvio

Kunnanvaltuuston on *varainhoitovuoden aikana, ennen seuraavan varainhoitovuoden veroäyrin hinnan vahvistamista, tarpeen mukaan hyväksyttävä lisätalousarvio, johon tällöin myös sisällytetään talousarvioon siihen mennessä päätetyt muutokset. Lisätalousarviossa on osoitettava varat sen mukaisten menojen suorittamiseen, ja lisätalousarviosta on muutoinkin soveltuvin osin voimassa, mitä talousarviosta on säädetty.*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

lisätalousarviosta on soveltuvin kohdin voimassa, mitä talousarviosta on säädetty.

Milloin on hyväksytty lisätalousarvio, on varainhoitovuoden kunnallisverona se määrä, mikä lisätalousarvio huomioon ottaen tarvitaan varainhoitovuoden menojen suorittamiseen.

85 §.

Veroäyrin hinta

Veroäyrin hinta lasketaan siten, että varainhoitovuoden kunnallisveron siihen osaan, jota kunta ei saa kunnallisveron ennakon etumaksumana, lisätään edellisen varainhoitovuoden kunnallisveron se osa, jota ei ole otettu huomioon sanotun vuoden veroäyrin hintaa laskettaessa, ja summa jaetaan verolautakunnalta saadun 84 §:ssä mainitun ilmoituksen mukaisella varainhoitovuotena määrättyjen tai määrättäväksi arvioitujen veroäyrien luvulla.

Veroäyrin hintaa saadaan sitä määrättäessä kunnanhallituksen päätöksellä korottaa 1 momentin mukaan lasketusta arvosta enintään 10 prosentilla.

85 §

Veroäyrin hinta

Kunnanvaltuusto vahvistaa varainhoitovuoden veroäyrin hinnan viimeistään edellisen vuoden marraskuun 16 päivänä.

Veroäyrin hinnan määrittämisen perusteeksi otetaan varainhoitovuoden kunnallisverona koottavaksi arvioitu määrä jaettuna varainhoitovuoden tuloista määrättäviksi arvioitujen veroäyrien luvulla. Veroäyrin hinta vahvistetaan korotettuna täysin penneihin taikka puoleen tai neljännespenniin päättyväksi luvuksi.

86 §

Rahastot

Kunnanvaltuuston päätöksellä voidaan kunnalle perustaa rahastoja.

Kunnanvaltuuston päätöksellä kunnalle voidaan 81 §:n 2 ja 3 momentissa mainittujen rahastojen lisäksi perustaa myös muita rahastoja.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

Tämän lain 85 §:n säännöksiä sovelletaan kuitenkin jo vahvistettaessa veroäyrin hintaa varainhoitovuodelle 1983.

Vuoden 1982 tuloista vuonna 1983 toimitettavassa verotuksessa sovelletaan ennen tämän lain voimaan tuloa voimassaolleita veroäyrin hinnan määrittämisestä koskevia säännöksiä.

2.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 3 §, 12 §:n 2 momentti, 16 §:n 1 momentti ja 37 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 3 § 17 päivänä kesäkuuta 1977 annetussa laissa (465/77), 12 §:n 2 momentti 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetussa laissa (610/79) ja 16 §:n 1 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (482/81), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Kunnan ja evankelisluterilaisen seurakunnan on vuosittain seuraavaa vuotta varten ilmoitettava verohallitukselle kunnallisveron sekä kirkollisveron ennakkoperinnässä sovellettava ennakkoveroäyrin hinta. *Ennakkoveroäyrin hinta on päätettävä pennin, puolen pennin tai neljännespennin tarkkuudella.*

Ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle maksettavan kirkollisveron ennakkoperinnässä sovelletaan verotuspaikan evankelisluterilaisen seurakunnan ennakkoveroäyrin hintaa.

Kunnan sekä evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnan on vuosittain seuraavaa vuotta varten ilmoitettava verohallitukselle kunnallisverotuksessa ja kirkollisverotuksessa sovellettava veroäyrin hinta.

Ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle maksettavan kirkollisveron ennakkoperinnässä sovelletaan verotuspaikan evankelisluterilaisen seurakunnan veroäyrin hintaa.

12 §

Laskentaperusteet ja edellä 1 momentissa tarkoitetut vähennykset on vahvistettava sellaisiksi, että pidätettävät määrät mahdollisimman tarkoin vastaavat palkansaajan verovuoden koko palkasta suoritettavan valtionveron, 3 §:n mukaisesti lasketun kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää.

Ennakkonpidätystunnukset, niitä vastaavat laskentaperusteet ja 1 momentissa tarkoitetut vähennykset on vahvistettava sellaisiksi, että pidätettävät määrät mahdollisimman tarkoin vastaavat palkansaajan verovuoden koko palkasta suoritettavan valtionveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää. *Ennakkonpidätystunnuksen äyritunnus on vahvistettava sellaiseksi, että se on jaollinen luvulla 0,25.*

16 §

Jos on ilmeistä, ettei verovelvollisen tulosta toimitettava ennakkonpidätys vastaa hänelle verovuodelta määrättävää valtionveroa, 3 §:n mukaan määrättävän kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi sen veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen kotikunta kuuluu, verovelvollisen pyynnöstä tai muutoin vahvistaa taikka määrätä uudelleen, sen mukaan

Jos on ilmeistä, ettei verovelvollisen tulosta toimitettava ennakkonpidätys vastaa hänelle verovuodelta määrättävän valtionveron, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi sen veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen kotikunta kuuluu, verovelvollisen pyynnöstä tai muutoin vahvistaa taikka määrätä uudelleen, sen mukaan kuin verohallitus määrää, verovel-

Voimassa oleva laki

kuin verohallitus määrää, verovelvollisen ennakonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset.

Ehdotus

vollisen ennakonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset.

37 §

Ennakkokannossa verovelvollisen on suoritettava määrä, joka vastaa sitä valtionveroa, mikä verovelvollisen olisi voimassa olevan verokannan mukaan suoritettava hänelle viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistetusta tulosta ja omaisuudesta, sekä sitä kunnallis- ja kirkollisveroa ynnä kansaneläkevakuutusmaksua, jotka hänen olisi, 3 §:ssä mainittua ennakkoveroäyrin hintaa ja veroäyriä menevää kansaneläkevakuutusmaksua soveltaen, suoritettava niiden kiinteistö-, liike- tai ammattitulojen taikka 36 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksua määrättäessä huomioon otettavien tulojen perusteella, jotka hänellä on sanotussa verotuksessa arvioitu kotikunnassaan olleen, sekä sellaisten henkilökohtaisten tulojen perusteella, joita hänellä sanotussa verotuksessa katsottu olleen ja joista ennakonpidätystä ei ole toimitettava.

Ennakkokannossa verovelvollisen on suoritettava määrä, joka vastaa:

1) sitä valtionveroa, joka verovelvollisen olisi voimassa olevan verokannan mukaan suoritettava hänelle viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistetusta tulosta ja omaisuudesta; sekä

2) sitä kunnallis- ja kirkollisveroa sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua, jotka hänen olisi verovuoden veroäyrin hintaa ja veroäyriä menevää kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksua soveltaen suoritettava:

a) niiden kiinteistö-, liike- tai ammattitulojen taikka 36 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksua määrättäessä huomioon otettavien tulojen perusteella, jotka hänellä on viimeksi toimitetussa verotuksessa arvioitu kotikunnassa olleen; ja

b) sellaisten henkilökohtaisten tulojen perusteella, joita hänellä on viimeksi toimitetussa verotuksessa katsottava olleen ja joista ei ole toimitettava ennakonpidätystä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

3.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 19 § näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Edellä 13 §:ssä tarkoitettua kunnallisveroa määrättäessä käytetään siinä kunnassa, jolle vero tulee, tai, jos vero on suoritettava valtiolle, Helsingissä sovellettavaa veroäyrin hintaa. Milloin verotusta toimitettaessa lopullisen

Ehdotus

19 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitettua kunnallisveroa määrättäessä käytetään siinä kunnassa, jolle vero tulee, tai, jos vero on suoritettava valtiolle, Helsingissä sovellettavaa veroäyrin hintaa.

Voimassa oleva laki

veroöyrien hintaa ei vielä ole vahvistettu, käytetään asianomaisen vuoden ennakkoveroöyrien hintaa.

Ehdotus

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

4.

Laki**verotuslain 78 ja 79 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 78 § ja 79 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 78 § 13 päivänä heinäkuuta 1962 annetussa laissa (374/62) ja 79 §:n 2 momentti 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (1002/77), näin kuuluviksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus***78 §**

Niin pian kuin verotuksessa määrättyjen veroöyrien yhteismäärä kunnan kohdalla on selvillä, verolautakunnan on ilmoitettava se kunnallishallitukselle. Milloin tämän määrän selville saamista ei voida verotuksen päättymistä liiaksi viivyttämättä odottaa, verolautakunnan on arvioitava määrättävien veroöyrien yhteismäärä ja ilmoitettava se kunnallishallitukselle. Niin voi verolautakunta menetellä myös silloin, kun selvitys puuttuu vain sellaisesta veroöyrien määrästä, joka ei saata sanottavasti vaikuttaa yhteismäärään.

Saatuaan verolautakunnan ilmoituksen verotuksessa määrättyjen tai määrättäviksi arvioitujen veroöyrien yhteismäärästä tai, jos ilmoituksen saavuttua varainhoitovuotta varten hyväksytään lisätalousarvio, sen hyväksymisen jälkeen kunnallishallituksen on viipymättä vahvistettava kunnan veroöyrien hinta ja ilmoitettava se verojohtajalle.

79 §

Kun veroöyrien hinta on 78 §:ssä mainitun tavoin vahvistettu, verotoimiston on määrättävä

Niin pian kuin verotuksessa määrättyjen veroöyrien yhteismäärä kunnan kohdalla on selvillä, verolautakunnan on ilmoitettava se *kunnanhallitukselle. Samoin verolautakunnan on ilmoitettava kirkollisveroöyrien yhteismäärä kirkollisille viranomaisille. Jos näiden määrien selville saamista ei voida verotuksen päättymistä liiaksi viivyttämättä odottaa, verolautakunnan on arvioitava määrättävien veroöyrien yhteismäärät ja ilmoitettava ne kunnanhallitukselle ja kirkollisille viranomaisille viimeistään syyskuun 16 päivänä. Näin voi verolautakunta menetellä myös silloin, kun selvitys puuttuu vain sellaisesta veroöyrien määrästä, joka ei voi sanottavasti vaikuttaa yhteismäärään.*

79 §

Verotoimiston on määrättävä kunkin verovelvollisen maksettava kunnallisvero ja kirkol-

Voimassa oleva laki

vä kunkin verovelvollisen maksettavan kunnallisveron ja kirkollisveron lopullinen suuruus kertomalla veroäyrin hinta vahvistetulla veroäyrien lukumäärällä sekä maksuunpantava kunnallis- ja kirkollisvero.

Ehdotus

lisvero kertomalla veroäyrin hinta vahvistetulla veroäyrien lukumäärällä sekä maksuunpantava kunnallis- ja kirkollisvero. *Edellä 62 §:ssä mainituissa tapauksissa määrätään kunnallisvero Helsingin kaupungin veroäyrin binnan mukaan.*

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1983.
